Ч. 167 (14.064). Львів, четвер 27. червня 935 Rocal: wa oplate oplacono ryczaltem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів Ринок ч. 10. I пов.
Конто почт. щадн. 504.060. 145.524.
Адреса для телеграм „Діло" Львів
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-28.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Комунікати Головної Старшини „Великого Лугу".

В 10-ліття існування Лугової Організації відбудеться
в неділю 30. червня 1935 року
ЮВИЛЕЙНЕ ЛУГОВЕ СВЯТО
в Луговому Городі у Львові при вул. Вулецькій і ген. Івашкевича.

Програма свята:

А) Неділя, 30. червня 1935.

В 11. годині передполуднем — Полева Служба Божа з проповідю. Промова відпоручника Великого Лугу.

В 4. год. пополудні лугові вправи в Луговому Городі.

1. Вправи Луговичок хустинами.
2. Вправи Луговиків палицями.
3. Мішані вправи малих Луговиків і Луговичок.
4. Година руханки львівських Луговиків.
5. Вправи Луговичок до молитви „Боже великий, Отче всесильний".
6. Мішані вправи Луговиків і Луговичок.
Роздача нагород.
7. Ритмічні вправи малих Луговичок.
8. Вправи львівських Луговичок кулями.
9. Вежі.

Вступ до Лугового Городу рано до 12. год. безплатний. Вступ на Лугові вправи пополудні — Сидячі місця на степиниці по 2·50 зол., 2 зол. і 1.50 зол. Стоячі місця по 1 зол. і по 50 сот.

Б) Понеділок, 1. липня 1935, в 10. год. рано. Легко-атлетичні змагання.

Вступ на ці змагання безплатний.

I. ПРИГОТУВАННЯ ЛУГІВ ДО СВЯТА.

На ювилейне Лугове свято у Львові повинні приїхати Луги з найдальших околиць. Їзду до Львова треба підготовити або фірами або пішки. Перед 30. червня пильних робіт у полі нема, крім сінокосів. Тож Луговики й Луговички можуть віджалувати навіть кілька днів, щоб приїхати чи прийти до Львова, бути на Святі, оглянути Львів та Луговий Город у Львові, що безсумнівно є гордістю Лугової Організації. Про нього стільки писали в часописах. Пляну їзди на Свято залізницею нехай ніякий Луг не робить, бо в нинішніх часах страшної скрути ніякий Луговик чи Луговичка не можуть видати по кільканацять золотих на купно залізничого білету. Ніяких залізничих знижок не буде. Приїзджати до Львова повинні Луги як на прогульку до Львова. Можна її владнити на ріжний спосіб.

1) Їзда фірами до Львова. — Замовити фіри по одній на кожних 10 людей. Тим чином приїхалоб фірами ціле товариство до найближчих сіл під Львовом, де фіри можнаб лишити, а до самого Львова вже перейти пішки. Коло Львова майже в кожному селі є Луг; він дуже радо прийме Луговиків і Луговичок на кватири та примістить фіри. Така поїздка булаб не дорога, бо фіри під нинішній час навіть із дуже далека (яких 200 км.) не візьмуть більше, як по 20—30 зол.; так припалоб на кожного Луговика(чку) по 2—3 зол. за фіру. На такий випадок, щоб бути на ювилейному святі у Львові, оглянути Луговий Город, оглянути Львів, здобути на Луговому святі нагороду — варта спромогтися. Кожний Луговик і Луговичка можуть собі взяти на фіри харчів на дорогу і теплий одяг. Така поїздка булаб і весела й гарна. В попередньому році приїхав Луг в цей спосіб на Лугове свято аж з Григорова, бучацького повіту, віддаленого від Львова около 200 км. В цей спосіб майже всі Луги близько Львова все прибували на Лугові свята.

2) Луг іде пішки, але бере зі собою 1—2 фіри; на них складають Луговики й Луговички свої клунки, харчі, а також, наскільки хтось не може йти, то може присістися на фіру. Це булоб ще дешевше, бо ціле Лугове Товариство, навіть яких 60 людей, малоб видаток тільки за одну чи дві фіри.

3) Всі Луговики й Луговички йдуть пішки. — Тут треба взяти кілька наплечників, щоб узяти харчів і тепліший одяг. Така дорога вже зовсім нічого не коштує, тільки що Луговики й Луговички більше змучаться самим ходом несучи річи.

Навіть найдальші Луги можуть одним із цих способів прибути до Львова на свято. Нічліг можна все найти в першому-ліпшому селі. Львівський Луг попередніми літами владжував подібні прогульки в Карпати; туди львівські Луговики й Луговички робили дорогу пішки до яких 300 км. — і то горами.

Це є вказівки про те, як прибути до Львова. Але передтим кожний Луг повинен поробити ще інші приготування.

II. ЛУГОВІ ОДНОСТРОЇ.

Луговики мають прибути на свято в приписаних лугових одностроях. Без одностроїв лугове товариство не є Лугом! До тогож є це видаток не на Лугове свято у Львові. Кожний Луговик і так повинен мати луговий однострій. У ньому треба виступати і на місцевих фестинах-концертах і загалом на всіх виступах Лугу.

III. ЛУГОВІ ВПРАВИ.

На Луговому святі у Львові робимо Лугові вправи на 1935/36 р. названі в програмі, а видруковані в підручнику, що його рівночасно висилаємо. Наскільки якийсь Луг не дістав би підручника, нехай пише до нас, а вишлемо.

Вправи треба підготовити добре, щоб усі добре знали. Робити це в неділі і свята пополудні, або й у будні дні.

Коли Луг має дуту орхестру, то повинен узяти з собою на Лугове свято також орхестру, щоб і грала по дорозі та щоб грала у Львові в поході через місто. Орхестра повинна навчитися в першій мірі марші.

Якщо Луговики будуть уміти приписані лугові вправи, будуть мати лугові однострої та буде полагоджена справа з фірами, то Луг був би готовий до дороги. Кожний Луговик і Луговичка повинні взяти зі собою багато харчів на цілий час дороги і побуту у Львові. У Львові харчі дорогі; тож далеко краще взяти зі собою хліба, сира, мяса й вудженини, щоб ніхто у Львові не був голоден і не потребував нічого купувати. Крім цього кожний Луговик і Луговичка — головно, наскільки йдуть із дальших околиць, — має взяти зі собою теплий одяг, бо якби падав дощ по дорозі, треба мати в що одягнутися, а дальше коц, щоб на нічлігах було чим накритися. Всі ті річи треба лишати на фірах, під опікою візників, а до самого Львова найкраще йти без нічого.

Про теплий одяг треба памятати, бо Лугове свято відбудеться без огляду на погоду. Тому, що Луги прийдуть із дальших околиць, ми не можемо оглядатися на погоду. Свято в нас усе відбувалося без огляду на погоду.

IV. ПОРЯДОК НА ПЛОЩІ В ЧАСІ СВЯТА.

Неділя, 30. червня.

В год. 7. рано всі Луговики й Луговички мають бути в Луговім Городі у Львові при вул. Вулецькій і ген. Івашкевича. Там відбудеться загальна проба вправ. Кожний Луг повинен старатися бути вже перед 7. год., щоб міг здати звіт, поскладати свої клунки в гардеробах у Луговому Городі та в год. 7. стати до вправ. Луги — щоб уміли навіть найліпше вправи, мусять відбути спільну пробу; бо можуть у вправах бути недостачі або поодинокі Луги можуть деякі рухи робити інакше, — а це все треба справити, щоб ціла маса Луговиків і Луговичок робила вправи рівно й однаково.

В год. 10. зберуться в порядку всі Луги на майдані в Луговому Городі в лави. Почнеться полева Служба Божа. Буде співати мішаний хор львівського Лугу і грати орхестра. По Службі Божій буде проповідь.

Український Соймовий Клюб про виборчу ординацію.

Промова д-ра Степана Біляка на пленумі Сойму дня 25. червня 1935 р., виголошена в часі дебати над проектом виборчої ординації до Сойму.

Високий Сойме!

Українському народові, що живе в межах Польщі не є байдуже, як уложиться життя української суспільности, а зокрема, чи ця суспільність буде мати можність повного і свобідного розвитку своїх національних прямувань в усіх ділянках громадського життя. Тому то змагаємо до запевнення українському громадянству відповідного впливу на хід публичних справ. Опираючися на природних правах нації та на постановах обовязуючої конституції, хочемо, щоби в будучому соймі та сенаті український нарід мав незалежне парляментарне представництво, яке було би викладником дійсних настроїв, потреб, та прямувань нашого громадянства. Щоправда, значіння і завдання сойму, по думці обовязуючої конституції, значно поменшені, але не зважаючи на те сойм і сенат повинні залишитися викладниками волі і змагань самого громадянства. Тому то виборча ординація парляментарної репрезентації є попри конституцію найбільше суттєвою основою державного устрою, від якого залежить положення і розвиток суспільности.

Предложений проект виборчої ординації до обох законодатних установ не створює для українського народу можливости вибору такої репрезентації, яка була би вислідом свобідної та дійсної волі українських виборців. **Ці проекти стараються в першу чергу зреалізувати засаду, що польська держава є одноцілою національною державою.** Через те й не признають вони живучого в межах польської держави українського народу окремою суцільною національною одиницею, якій прислугують управнення, що уможливлювали би йому свобідний розвиток національних питоменностей.

ОКРУЖНІ ВИБОРЧІ ЗБОРИ.

Поминення в новій конституції пропорціональности виборчого права позбавляє нас можности здобути своє представництво в тих округах, де українське населення творить поважну числом меншість як приміром на Холмщині та Лемківщині. Зноваж введення до виборчої ординації інституції окружних зборів зі специфічним складом їх членів, унеможливлює українському населенню переведення самостійного та незалежного від волі польських членів окружних зборів вибору своїх кандидатів на послів з тимсамим і послів, навіть на тих територіях, де українці творять значну більшість населення.

Зокрема **склад тих окружних зборів** є для українського громадянства такий некорисний, що не маємо ніякої гарантії, що у виборчих округах, заселених навіть у подавляючій більшості українським населенням українці матимуть 1/4 частину делегатів, потрібну до вписання зголошених кандидатів на кандидатську листу, що буде підставою голосування загалу виборців. Система виборів делегатів до окружних зборів побудована на бажанні, щоби українські делегати не творили в них зорганізованого та скомсолідованого українського представництва.

Окружні збори складаються, як відомо, з відпоручників територіяльної самоуправи і з відпоручників господарської самоуправи, та

професійних організацій. Відома є історія самоуправних виборів на землях заселених у більшості українським населенням. Вичерпуючо говорилось про неї попередньої сесії і тому повторяти її не буду. Твердж лише, що під покришкою аполітичности самоуправи введено до самовряд. установ зовсім непохвальними шляхами людей, що є радше мужами довіря ріжних органів державної адміністрації, ніж викладниками дійсної волі і потреб місцевого населення. Зазначую в імя правди, що і в самоуправах на нашій території найшлася поважна скількість свідомих і достойних громадян, які дбають про добро загалу, але на жаль, вони є в зникаючій меншості і лише нечисленні з них дістануться до окружних зборів, а на всякий випадок, зправила не зможуть вони створити 1/4 частини окружних зборів, потрібної для вписання свого кандидата на кандидатську листу. Відноситься це так до делеґатів, вибираних громадськими радами, як і ще в більшій мірі до делеґатів, вибираних міськими та повітовими радами, в яких заступництво українського населення є мінімальне. Про делеґатів міських рад, які мають в окружних зборах майже упривілеєне становище, не хочу навіть згадувати, бо **вибори до міських рад** переведено направду під спеціяльним кутом бачення, чого доказом хочби вибори до міської ради у Львові. На основі урядових статистичних обчислень, українське населення нараховує у Львові 16 проц., а тимчасом до міської ради у Львові внаслідок щойно згаданих спеціяльних виборчих метод, з трудом удалося перевести одного радного українця на 72 членів міської ради. Тому передбачуємо, що серед делеґатів міських рад не буде українців.

Також, якщо ходить про **делеґатів господарської самоуправи** та професійних організацій, то трудно, щоби між ними найшлись незалежні українські громадяни. Адміністраційна влада мала майже рішаючий вплив на особовий склад тих організацій, а ще більший буде її вплив при визначуванні делеґатів до окружних зборів.

СПОСІБ ВИБОРУ ДЕЛЄҐАТІВ

Спосіб вибору делеґатів до окружних зборів не є подрібно означений у предложеному проекті. Отже нема ще постанови, чи громадські і повітові ради, а також палати господарських самоуправ та професійні організації будуть вибирати своїх відпоручників звичайною більшістю голосів, чи на основі пропорціональности. Ці постанови залишено неіснуючому ще правильникові, який має щойно в майбутньому видати міністер внутрішніх справ. Поминення цієї постанови в законі, є дуже поважною його недостачею і на випадок неузглядnення при цих виборах системи пропорціональности, грозить нам ще поважніше вкорочення наших прав на терені окружних зборів.

У нинішньому звіті конституційної комісії назвав пос. Подоський у своїй промові членів окружних зборів „особами, що тішаться довірям громадян". З представленого мною стану не годимося з поглядом референта, а це тому, що не можемо признати предложеного способу устійнювання посольських кандидатур за відповідний національним потребам українців, а також уважаємо такий спосіб за незгідний з конституційною основою безпосередности виборчого права. Не вирішає також дуже поважних ріжниць між дійсною волею українського громадянства і волею делеґатів, що має безпосередній вплив на устійнення кандидатської листи, — постанова виборчої ординації, що передбачує можність безпосереднього зголошення відпоручників до окружних зборів, а це по одному відпоручникові через щонайменше 500 виборців, замешкалих у виборчій окрузі. Ці зголошення є під технічним оглядом так дуже утруднені, що про введення поважнішої скількости відпоручників для рівноваги виборчих делеґатів територіяльної чи господарської самоуправи — не може бути й мови. Ця постанова лишиться лише паперовою постановою.

СИСТЕМА ГОЛОСУВАННЯ

Другою основною новістю, введеною до теперішнього проекту виборчої ординації до сойму, є система голосування. Голосування має відбуватися в цей спосіб, що виборець на урядовій карті до голосування, яку одержить від виборчої комісії безпосередньо перед відданням голосу, має означити чертками прізвища двох кандидатів, на яких бажає віддати голос. Запевняв нас у сьогоднішній своїй промові пос. референт Подоський, що ця постанова має на цілі забезпечити тайність голосування й охоронити виборця перед натиском на його волю. Це дуже сумнівне чи ця власне дорога є властивою до здійснення повищих намірів. Натомість вважаю зовсім певним, що така система голосування містить у собі фактично позбавлення виборчого права великої маси виборців, що не вміють читати по польськи, а замешкують численно східні та полуднево-східні воєвідства, з переважаючим українським населенням. Трудно собі уявити, щоби виборець, який не вміє писати, помістив чертку при тих двох прізвищах, які відповідають його бажанню, а це тим більше, що такий виборець, не маючи можности без нарушення правил тайности, сконтролювати влучність своєї чертки, буде постійно в непевности. Це може спричинити нехіть до виборчого акту, а навіть і здержання від голосування численних мас виборців. А загрожує тут ще і та більша небезпека, що якщо виборець не виповнить картки до голосування, то на основі постанови ординації вважається, що виборець віддав голос на кандидатів, поміщених на листі на першому і другому місці, і тим самим часто буде зачислений голос виборця в користь тих кандидатів, на яких, входячи до виборчого льокалю, не мав наміру голосувати. Дуже невластивою є також постанова, що дає можність голосувати на двох послів. Ця постанова буде часто доводити до майоризації більшости виборців навіть дуже малою меншістю, все одно якої народности. Такий стан є і кривдячий і шкідливий.

НЕРІВНОМІРНИЙ ПОДІЛ ОКРУГ.

Слідуючою з черги справою, яка є вкороченням виборчих прав українського громадянства, це **нерівномірний поділ на виборчі округи.** Кілька прикладів докаже моє твердження. В торунській окрузі вибирає 2-х послів — 217.677 мешканців (беручи за основу висліди загальної переписі населення з 9. грудня 1931 р.), в ґрудзьондській окрузі — 250.920 мешканців, в катовицькій окрузі — 230.490 мешканців, а в округах, положених у воєвідствах, в яких переважає українське населення, так само двох послів вибирає двократно численніша скількість мешканців. Наприклад у станиславівській окрузі — 452.417, у коломийській окрузі — 438.386, у сокальській окрузі — 415.629, в калуській окрузі — 355.699. Ще більше ярке є повище зіставлення цифрове з округами Полісся і Волині. Ковельська округа, яка вибирає так само лише 2-х послів числить — 490.651 мешканців, луцька — 413.057, пинська — 417.228, кремянецька — 469.297 мешканців. Повищі цифри заперечують погляд висказаний сьогодні послом-референтом, що ніодна дільниця в державі не є покривджена при викроюванні виборчих округ, а вже грубою неправдою є нинішнє твердження посла Рибарського, що „музикальні східні землі" (названі ним так з тої причини, що тамошні виборці йдуть до виборів у супроводі орхестри), одержали в теперішній ординації спеціяльні користи.

Вкінці треба піднести, що характеристичною рисою предложеного проекту, як цілости є те, що громадянський чинник є майже в цілости підпорядкований адміністраційній владі. Доказом цього є також інституція виборчого комісара, покликаного адміністраційною владою до виконування нагляду над чинностями окружних виборчих комісій. Влада цього комісара є дуже простора, а його зарядження не підлягають під час ходу виборчого акту ніякій окремій скарзі.

ВИСНОВКИ.

Наведені тут мною основи предложеного проекту спричинюють, що український нарід, як окрема політично-національна одиниця буде позбавлений права свобідного вислову своєї волі, буде дуже обмежений у своїх політичних правах, з яких хоче користати і яких ніколи не зречеться.

Сама виборча ординація до законодатних установ не управильнить і не може в цілості управильнити національних відносин у польській державі. Цю справу може управильнити лише відповідний правно-державний устрій, який рахувався би з фактом істнування у межах польської держави території історичної Галицько-Володимирської Держави. Таким устроєм може бути лише **перебудова польської держави** в напрямі признання цілости українських етнографічних земель **широкої територіяльної автономії.**

Цю справу підносили ми в минулій соймовій та сенатській сесії і будемо її підносити при кожній відповідній нагоді, бо лише надання етнографічним українським землям в межах польської держави широкої територіяльної автономії може розвязати українську справу в межах Польщі у теперішній дійсності.

Предложений проект виборчої ординації до сойму не узгляднює цих наших підставових домагань. Стоїть він на становищі національної одноцілости польської держави без узглядnення окремих, належних українському народові прав. **З тих то причин Український Соймовий Клюб заявляється проти предложеного проекту.**

Ініціятива й енерґія.

Що може і повинна зробити наша інтелектуалістична верхівка для розбудження в нас енерґії до промислу?

Від Редакції: Статтю містимо в порядку дискусії.

II.

Хтож має, що так скажу, доробити ідеольоґію до нашої програми?

Безумовно, виробити технічну програму, як її перевести й уложити подрібний плян мають наші економісти-теоретики, кооператори, промисловці і практичні політики та діячі. Але підготовити або, радше, створити **психольоґічний ґрунт** для того, щоби ту програму приняла наша нація в цілій своїй масі, повинні наші письменники, мистці і психольоґи, які на цьому, на нашій психіці і світогляді в звязку з нашими матеріяльними відносинами, найліпше розуміються і до яких це належить.

Тут було діло не лишень у тім, щоби взагалі на основі нашої традиції-історії, нашого побуту, матеріяльних відносин і нашої психіки і народньої фільософії винайти всі можливі арґументи, які би побивали і розбивали нашу *вроджену* селянсько-хліборобську натуру і наставляли нас до промислу і торговлі. Тут діло було би теж у тім, щоби перебудувати наш набутий у часі нашого найновішого відродження світогляд і психіку противні промислові і торговлі і взагалі всякій орґанічній праці, на які складаються, як це я вже в одній зі своїх попередніх статтей підносив, наш соціялістичний, суспільницький світогляд, з яким вяжеться наша завість і ненависть до кожного богатшого, вище уродженого і вище поставленого, наше абстракційно-ідеалістичне розуміння праці для народу і патріотизму, наш політичний максималізм і принципіялізм і, вкінці, наше упередження до всього, що своє, а любов і захоплення до чужого.

Особливу увагу мушу звернути на те, щоби ми не переймали без розбору чужих ідей та ідеольоґій.

Наскільки шкідливі є для наших національних цілей чужі ідеї перещіплені живцем на наш ґрунт, ми переконалися наглядно на соціялізмі. Соціялізм міг бути і був для Заходу, там, де він повстав для націй, що мали і мають свої сильні державні орґанізації, потрібний і корисний: він міг влити і влив свіжої крови до державних орґанізмів тих націй, покликуючи до влади також елементи з нижчих верств і родів. Нам соціялізм зробив тільки шкоду: він ще більше розпалив наш клясовий антаґонізм і ненависть нижчих верств до вищих, навіть до тих, які зовсім не є визискувачами, звичайних інтеліґентів, і скріпив нехіть до всякої влади. Наш клясовий антаґонізм і ненависть нижчих верств до вищих і до влади вже були сильні і великі в давніших часах. Фактично вони, як відомо, використані зручно нашими ворогами, розвалили нам козацьку державу в 16—17. ст. Їх соціялізм у новіших часах ще більше скріпив і поглибив, а тому соціялізм є єдиною і найсправжнішою причиною нашої невдачі в рр. 1917—20. Наші соціялісти-ідеалісти наперед не допустили до створення своєї армії, а потім, коли прийшли до розуму й хотіли армії, вже було запізно: наша самостійність утопилася в морі большевизму.

Нині нам грозить залив гітлерівщини: деякі наші передові письменники і критики і то такі, що мають серед громадянства, особливо молоді вплив, і самі є переконані і таке переконання стараються вщіпити в наше громадянство, що гітлерівщина може бути і буде ліком на всі наші національні болячки, в тім і на нашу оспалість і нехіть до промислу і до орґанічної праці. Це є велика помилка, яка знов може скінчитися руїною.

Поперше, гітлерівщина це тільки змінена форма соціялізму і вже через те саме може бути і буде для нас шкідлива і погубна. Коли в Німеччині гітлерівщину влада і вищі верстви вже взяли в свої міцні карби і вона може бути і, певно, буде для Німеччини корисна і спасенна, то в нас наша питома гітлерівщина, яка вічно і безна-

станно тільки настроює знай і невдоволених амбітників проти нашого верховного політичного проводу і проти поодиноких проводів у наших національних організаціях і інституціях, а нема ніяких таких наших національних чинників, щоби могли її взяти в карби, тільки розвалює нам — і може прийти до того, що зовсім розвалить — наше вже й без того слабе національне життя і національну організацію.

Подруге, ті люди, що пропаґують у нас гітлерівщину, беруть її тільки — і як таку подають між наше громадянство — як фільософічну ідеольогію, що має начебто обновити людину в модернім дусі, отже й повинна обновити і нашу психіку.

Між тим гітлеризм, як уже було згадано, це чисто соціольоґічно-політична ідеольоґія з політичними цілями, до якої тільки німецькі фільософи і психольоґи дочіпили фільософічні ідеї, як колись соціялістичні ідеольоґи дочіпили до марксизму філянтропійні ідеї.

Ми потребуємо такої ідеольоґії, яка розбудила би в нас любов, охоту й енерґію до промислу. А хіба до цього може нам служити гітлеризм?

Чи гітлеризм має на ціли в Німеччині розбудувати промисл? Алеж змагання до розбудови промислу це нині в Німеччині їбервундене Штандпункт, темпі пассаті, до яких німці покищо не думають вертатися! — Німці сягають куди вище! Навпаки, німці нині стримують розвиток промислу, — очевидно, з виїмком воєнного, — а пропаґують хліборобство і ширять любов до нього, щоби колись, евентуально, коли будуть провадити нову війну, мали що їсти.

Чиж це не є якраз протилежне до того, до чого ми змагаємо: заступити хліборобство промислом? Якже можна мотивувати в нас занехання, а бодай нижче ставлення хліборобства, а піддержування промислу тою самою ідеольоґією, що німці мотивують занехання промислу, а піддержування хліборобства?!

Щоби стримувати розвиток промислу, німецькі ідеольоґи зогиджують його в очах громадянства представляючи його як грубий матеріялізм, еґоїзм і особисту наживу. Чи і ми будемо так представляти промисл в очах нашого громадянства, щоби розбудити в нім любов до промислу? А чи якраз, навпаки, не треба нам його представляти як найвищий ідеалізм, ідейність і патріотизм?!

З тої самої причини німецькі гітлерівські ідеольоґи осуджують приватний капітал і капіталізм. А чи ми також маємо осуджувати капіталізм, коли він — сі парва кум маґніс компараре ліцет — має нам бути помічний — ні, конечний! — при розбудові промислу?!

У звязку із сучасною німецькою програмою стримувати розвиток промислу і приватного капіталізму стоїть — тому, що жиди живуть головно з цих останніх — німецький антисемітизм, який бундючно-евфемістично називається расизмом і який має своїх окремих теоретиків-ідеольоґів. Назовні і в практиці він проявляється в тім, що німці, просто викидають жидів поза межі своєї території і поза круг свого національного діяння, щоби не перешкоджали їм у їхній великополітичній роботі і великополітичних змаганнях. І наші гітлеристи хотять німецький антисемітизм перещіпити на наш ґрунт. Чи цього нам справді потрібно і воно для нас конечне?... А якби ми, навпаки, зговорилися з жидами і взяли їх до помочі в розбудові нашого промислу!... Могли жиди деінде, між тим і в самій Німеччині, розбудувати промисл і капіталізм і це ніякій нації не вийшло на зле, то чому цього і в нас і для нас не можуть зробити? А потім — нехай наші гітлеристи вибачають за слово — „Коня кують, жаба ногу наставляє“: чи ми є всилі те саме зробити, що німці, викинути жидів поза межі нашої території, хочби від них дійсно виходило наше лихо?... Тим більше, що фактично жиди тут і там є нам уже помічні у розбудові нашого промислу!

Вкінці німецькі фільософи й ідеольоґи, щоби розворушити німецькі уми й серця, держати їх у напруженні, сфанатизувати масу і запалити їх до великих, очевидячки, воєнних чинів, з другого боку, щоби викликати враження народу великого і непереможного між тими народами, на яких вони, евентуально, вибираються йти війною, стараються винайти навіть нову етику і релігію. А чи нам цього *в сучасну пору* теж потрібно? А чи, навпаки, нам якраз для розбудови промислу не потрібно, а навіть конечно, якнайбільше внутрішнього спокою і рівноваги духа? І в дійсности ми нині обсервуємо в нас те явище, що наші люди, а власне інтеліґенти, інстинктовно відчуваючи, що для нашої праці над органічною розбудовою нації треба внутрішнього спокою і рівноваги духа, покидають передвоєнний раціоналізм і атеїзм, ці головні джерела внутрішнього неспокою і вертають до давньої етики й релігії. Це найбільше відрадне явище в нашій дійсности, бо воно доказує, що ми не думаємо спускатися на дно, але уповаємо на Бога і живимо тверду надію, що вийдемо з халепи. Це той самий змисл самозбереження, який виявився, можна сказати, геніяльно вже в тім, що ми винайшли для себе дошку ратунку — промисл.

А тому нам нічого йти за німецькими фільософами й ідеольоґами і шукати нових етик і релігій, але поширювати і поглиблювати в громадянстві те дійсно нове в нас почування і свідомість, що нам не поможуть ніякі умові спекуляції, хочби вони були не знати які глибокі і напружуючі, а поможе економічна і взагалі органічна праця.

І в нас нині новий тип інтеліґента не є шпенґлерист і вольонтарист, як у нас хотять вмовити деякі наші письменники і критики, який поправді є тільки відміною, дальшою еволюцією або епіґоном передвоєнного раціоналіста і резонера, що „все бачив і все знає“ і над усім важиться диспутувати, до якого прямують нині німці і до якого теж нам кажуть прямувати наші доморослі шпенґлеристи і вольонтаристи, мусоліністи і гітлеристи. Але в нас справжній новий тип, який для нас є нині, в нинішніх наших відносинах потрібний, корисний і конечний, є той наш промисловець, економіст і кооператор, що не дбає про ніякі західньоевропейські ізми й изми, але, не резонуючи і не опльовуючись на всі сторони за вольонтаристичне становище, вперто і завзято розбудовує нам „Масло“ і „Центросоюз“, „Калину“, „Суспільний Промисл“ і т. д.

І тому наші письменники і критики, якщо дійсно думають серіозно і бажають добра нації, повинні допомогти нам до того, щоби в нас той новий тип інтеліґента якнайскорше скристалізувався, поширився й утвердився, бо від нього залежить наше майбутнє.

Тут конкретно стелиться поле до діяння перед нашими письменниками-мистцями слова і психольоґами: у белетристиці представити той наш новий тип і нову людину. Той тип у нас не появився випадково і не впав з неба. Він творився помалу і постепенно і свідомо себе виховував, борючися зі собою і з зовнішніми супротивностями і перекидаючися від звання інтелектуала й урядовця до звання промисловця. Він мусів сам у собі перейти великий процес духової переміни, позбуваючись давних своїх і наших! — поглядів і психіки і набуваючи нові.

Представити і змалювати той процес у літературі, евентуально справити те, що треба і дасться справити, і поставити перед очі громадянства ідеал нашої нової людини, щоби ми знали, до чого маємо прямувати, було би завданням і обовязком наших письменників. Це вже речі, що безспірно до них належать і зовсім годяться з їхнім званням. Так до двох головних змагань нашої сучасної літератури змалювати буйну вдачу українця з козацької і дружинної доби і дати вислів порушенням і дроганням душі модерного українця прилучилосяб оце третє.

Іван Билина.

Українці у львівській повітовій раді.

Відповідно до вислідів волосних виборів у львівському повіті вибори до повітової ради випали для українців добре. Як відомо, львівський повіт поділений на 14 волостей, з чого лише в 6-ти волостях українське населення є в більшості. Але й у тих волостях так переведено волосні вибори, що українці є в більшости лише в одній волосній раді (Старий Яричів), а навіть у тій одинокій волости війтом є поляк з назначення. Зате до повітової ради вибрали українці своїх представників у 8-ми волостях, а крім того двох членів повітової ради вибрали з двох містечок повіту.

Наші повітові радні вийшли з таких волостей: Красів — *о. Максим Коверко*, Кривчиці — гром. *Сенько Бубела*, Малехів — *о. Роман Ганас*, Наварія — гром. *Ілько Венґер*, Острів — гром. *Іван Сех*, Чишки — *о. Петро Пелехатий*, Яричів Старий — *о. Микола Землинський*. Крім того у волости Черкаси вибрали повітовим радним посла з ББ українця Федишина. В містечках вибрано повітовими радними: у Винниках — інж. *Гната Елїшевського* і в Яричові Новому — гром. *Івана Лотиша*. Таким чином, коли не рахувати повітового радного з Черкас, то українці мають у львівській повітовій раді своїх 9 членів. На загальне число 34 радних повітової ради є це безумовно задалто мало, коли зважити, що населення львівського повіту ділиться майже до половині на українців і поляків. Але в тій ситуації, яка витворилася по волосних виборах, то це є максимальне число, яке українці могли здобути.

Дня 18. червня ц. р. відбулося перше засідання повітової ради. Того самого дня перед засіданням ради українські радні зібралися в домівці Повітового Народнього Комітету на свою нараду. Проводив нарадою *о. Коверко*. Коротенький реферат про завдання повітових радних і значіння того ступня громадської самоуправи виголосив головний секретар *Володимир Целевич*. Потім зібрані постановили створити в повітовій раді Український Клюб Радних, а до проводу Клюбу

вибрали: головою *о. Ганаса*, заступником гром. Бубелу, а секретарем інж. *Елішевського*. До повітового виділу видвигнено кандидатуру *о. Землинського*. Так і випав вибір. Бракувало ще одного голосу, щоби українці вибрали 2-ох членів пов. виділу.

Як свідчить проект нової виборчої ординації до сойму, то самоуправі припадає тепер дуже велика роля в публичному житті. Має вона бути виразницею думок і поглядів усього населення. Як виглядатимуть ті думки й погляди населення у вислові самоурави, хай посвідчить таке маленьке зіставлення цифр. По найновішій статистиці у львівському повіті є 68 тисяч римо-католиків і 67 тисяч греко-католиків. А в найвищому органі повітової самоуправи на 6 членів повітового виділу під проводом повітового старости є лише один українець.

Самоуправні вибори у Бучаччині.

У звязку зі статтею д-ра Барана під наголовком „Несолітична політика", що появилася в „Ділі" ч. 163. з 23. червня ц. р. з висвітленням загального висліду самоуправних виборів у Східній Галичині, подаємо подрібне зіставлення висліду самоуправних виборів у бучацькому політичному повіті, що представляється так:

Бучацький політичний повіт обіймає сьогодні 92 громади вже разом з новоутвореними. Збірних громад (волостей) є 11, дві одиничні громади з правами волостей (Потік Золотий і Устє Зелене) і три міста: Бучач, Монастириська і Бариш. Всіх громадських радних у 92 громадах є 1698, з того українців 970 (57.1 прц.), поляків 717, жидів 10 і один німець. Міських радних є: у Бучачі 24, з того два українці, в Монастириськах 16, з того 2 українці і в Бариші 16, з того 4 українці. В одиничних громадах з правами волостей є: в Потоці Золотім 4 українські радні і 1 лавник, в Язлівці 2 українські радні і один лавник.

В одинацяти збірних громадах (волостях) є разом 160 волосних радних, з того 84 (52.5 прц.) українців, в 11 війтів є всього тільки один війт українець, з 11 заступників війтів (підвійтів) є 6 українців, врешті з 33 лавників є 14 (42.4 прц.) українців. Разом загальне число членів у волосних управах виносить 55, з того 21 (38.2 прц.) українців.

У повітовій раді є 31 повітових радних, з того тільки 8 (25.8 прц.) українців. На 6 членів повітового виділу є два українці (адвокат д-р Михайло Гринів з Бучача й один селянин).

Так представляється циферно вислід останніх самоуправних виборів у бучацькому політичному повіті, які переведено з малими вимками на основі виборчого компромісу, при чому староста п. Федорович виказав повну обєктивність, вокрема при громадських виборах. Цей вислід цікавий тим, що чим вище, тим наше становище слабше. Між громадськими радними маємо 57.1 прц., між волосними радними 52.5 прц., але вже між членами волосних управ тільки 38.2 прц., врешті між повітовими радними лишень 25.8 прц. Солтисами є поважніше число українців, натомісць з 11 війтів, в яких руках скупчена фактична влада у волості, є всього один українець. Тут нема ніякої ріжниці між бучацьким повітом і великою більшістю повітів тернопільського воєвідства, в яких у цілій низці волостей з українською більшістю населення війтами є виключно поляки. Ба що більше, у значній частині повітів тернопільського воєвідства у всіх без вимки волостях не тільки війтами є виключно поляки, але й у цілій волосній управі українці не мають там ніякого заступництва.

Від Редакції: Як відомо, найгірше з цілої Сх. Галичини, а не тільки зі самого тернопільського воєвідства представляється справа самоуправних виборів в тернопільському повіті. Про причини фактичного позбавлення там українського населення якогонебудь впливу на місцеву територіяльну самоуправу, вже була згадка в українській пресі і на сторінках „Діла". Та точного образця останніх самоуправних виборів з більшости східно-галицьких повітів ми ще не маємо і тому наші місцеві діячі повинні піти за приміром Бучача і подати до публичного відома подрібне циферне зіставлення.

Присилайте передплату!

ФРАНЦІЯ ВИЯСНЮЄ.

НОТА ФРАНЦІЇ ДО НІМЕЧЧИНИ.

ПАРИЖ, 26. 6. ПАТ. Прем. Ляваль приняв амбасадора Німеччини, якому передав відповідь Франції на меморіял у справі взаємин між французько-большевицьким договором і льокарненським договором. Французький уряд запевнює, що нема ніяких розбіжностей між обома цими договорами. Німеччина запевняє, що такі розбіжности істнують. Текст французької відповіди переслали урядові В. Британії та Італії тому, що обі держави підписали договір в Льокарно. Французький уряд заявив, що оба ці уряди займають прихильне становище в цій справі.

З Совітської України.

(За радієм.)

СВЯТКУВАННЯ ПЕРЕНЕСЕННЯ СТОЛИЦІ ДО КИЄВА.

Дня 24. ц. м. святкував Київ перенесення до нього столиці з Харкова. Цей день признано вихідним, себто вільним від праці. Влаштована була парада, як теж великі спортові змагання, в яких узяли участь спортовці Совітського Союзу.

ЗМАГАННЯ ЧОТИРЬОХ МІСТ.

У Києві відбувається тепер спортове змагання чотирьох міст, а саме Києва, Харкова, Москви і Ленінграду. З цієї нагоди зїхались до Києва найкращі змагуни з цілого Союзу. Репрезентують вони всі можливі ділянки спорту. Київське радіо передає щоденно в год. 22.05 звідомлення з ходу змагань у російській мові для цілого С. Союзу.

ПРОФ. НЕЄДЛІ ПРИЇХАВ ДО КИЄВА.

До Києва приїхав 22. ц. м. із Праги проф. Неєдлі для навязання культурного звязку з Україною. Проф. Неєдлі відвідав м. і. Всеукраїнську Академію Наук, де приняли його президент Богомолець і секретар Палладін.

ФІЛЬМА ПРО ПЕРЕБУВАННЯ ПОЛЬСЬКИХ ВІЙСЬК У КИЄВІ.

На Україні накручують фільму в 15-ліття „звільнення Києва від білополяків". У фільмі представлена атака большевицької кінниці на польські війська, вивоження поляками всякого добра з України, тощо.

Подав В. Н.

Ширіть наш часопис!

БАРБЕЙ Д' ОРЕВІЛІ. 6)

Поза партією віста.

Єдина жінка з усього цього товариства, що не приймала щоштляндця на селі і мало приймала в місті — це була графиня Стассевіль.

Хто міг цьому дивуватись? Ніхто. Вона була вдова і мала чудову доньку. На провінції, серед того тісного кола влізливих людей, з яких кожний вдирається в чуже життя ніколи не можна було казати про зайву обережність, коли хто хотів оборонитись перед легкими здогадами, які люди робили на підставі того, що видко про те, чого не видко. Графиня була саме така обережна і не запрошувала ніколи Мармора, на свій замок, дуже рідко приймаючи його в місті і то тільки тоді, коли сходились у неї всі знайомі. Її чемність супроти нього визначувалась безвиразним холодом. Це вже виходило з доброго тону однакового для всіх, і то не так з огляду на дану особу як на свою власну.

Він відповідав їй такою самою ввічливістю: і робили вони це обоє без ніякої пози, так природно, що цим можна було дурити людей повні чотири роки. Я вже сказав раз, що поза грою Каркоель, якби і не жив. Говорив він небагато. Якщо мав він що скривати, то приховував це дуже добре своєю природною мовчанкою. Але графиня жила явищами зверхнього світу і мала гострий язик. Для такої вдачі, що вічно блискає дотепом і на щось нападає — важко стримуватись, ховатись. Чи ховатись це вже подекуди не зраджувати себе?

Часто, коли при ній розмовляли про Каркоеля, вона обкидувала його стрілами, що свищуть і пробивають. Коли це бувала й брехня, то ніколи не бувало брехні сміливішої. Чи той страшний хист маскувати себе мав якусь причину в тому, що вона була така суха, скорчена в собі? Та нащо це все їй здалося, їй, такій незалежній, завдяки свому становищу і глумливо гордовитій вдачі? Коли вона кохала Каркоеля і він її, то чого ховалась вона з цим, обкидаючи його дурненькими дотепами, ховаючись за ці безбожні, зрадницькі, богохульні жарти, що зневажували обожуваного ідола?... Для чого це найбільше святотацтво кохання?

Мій Боже! Хто його знає? Може в цьому всьому знаходила вона своє щастя...

Якби хто вмів поглянути на графиню Стассевіль одним поглядом фізіольога, побачив би ясно, що всі враження цієї жінки мусіли „входити до середини", всотуватись, наче рожева ниточка її уст, коли вона зшилювала їх, наче її ніздря, що звужувались замісць розквітати, каменіли замісць хвилюватись, наче ті її очі, що іноді заглиблювались під дугами брів, немов западались у мізку.

Хоч назверх дуже тендітна і з виразними слідами фізичних терпінь, вона була різким прикладом сильної волі — того внутрішнього стрижня, де збігаються всі нерви. Коли вона кидала якийсь свій дотеп, тонкий і блискучий як затроєна стріла дикунів і облизувала вузенькі уста своїм гадючим язичком, ви мали таке враження, що ця крихка, а при цьому міцна жінка, вміла б у рішальній хвилині свого життя, як негри, проглинути свій язик, щоб умерти. Коли ви дивились на неї, то не мали сумніву, що вона належала до тих організацій, які є в ріжних царинах природи, що свідомо або інстинктово шукають у всьому глибини, а не затримуються на поверхні; належала вона до створінь призначених до якогось окультного співжиття, що поринають у життя, наче славні нурці під воду або шахтарі, що вміють віддихати під землею — закохані в таємниці за саму її глибінь, вміють творити її довкола себе і кохають її аж до брехні; бо-ж брехня це подвійна таємниця, щільніше спущені завіски, темрява за всяку ціну!

Я переконаний, що деякі люди находять своє щастя ошукуючи. Є якась жахлива, опянлива насолода в тому, що кажеш неправду і ошукуєш, у свідомості, що ти тільки єдиний знаєш себе і що в товаристві граєш комедію, дуриш нею людей і всі витрати цієї гри відбиваєш собі всіма насолодами погорди до тих людей.

Слово „діявольський" або „божеський", якого вживаємо кажучи про натугу таких насолод, означає ту саму річ, себто переживання, що зростають до надприродних. Чи пані Стассевіль належала до таких душ? Я не обвинувачую її та й не виправдую. Я тільки оповідаю, як умію її історію, якої зрештою ніхто не знав якслід і пробую освітлити її за методою Кувіє.

(Далі буде.)

Внутрішні клопоти Франції.

ПАРИЖ, ПАТ. Авас повідомляє: Премієр Ляваль заявив делегації лівиці, що вжиє всіх заходів, щоб не допустити до того, щоби повторилися маніфестації, як це було з останньою демонстрацією Кроа де Фе в Шартр.

ПАРИЖ, ПАТ. У палаті від ранку був гарячковий настрій, кружляли поголоски, що Ляваль не погодиться на дискусію в ніякій політичній справі та якщо лівиця буде пробувати таку дискусію зачати, відчитає декрет про закриття сесії і початок парляментарних ферій. Всеж таки кількох послів заповіло інтерпеляцію у справі останніх маніфестацій Кроа де Фе і про зустріч міністра летунства ген. Денена з провідником Кроа де Фе полк. де ля Роком.

Крім того парляментарна група радикалів в неприсутности предсідника Еріо, що виїхав до Оксфорду, відбула нараду над ситуацією та при кінці заявилась за тим, щоби уряд вирішив справу т. зв. „раціональних ліг". На внесок пос. Даладіє постановили створити зі всіх лівих груп постійний комітет, що провірював би політичні почини уряду підчас парляментарних вакацій.

На спільнім засіданні лівих груп внесок Даладіє прийняли. Зібрані вислали делегацію до прем. Ляваля, щоби познайомити його з рішеннями та запитати, яке становище займе уряд у справі національних груп.

Прем. Ляваль заявив, що в пятницю вечором з парляментарної трибуни зложить заяву, в якій розвіє побоювання та представить становище уряду у справі демонстрацій політичних організацій. Далі Ляваль заявив, що повновласти, які дістав від парляменту позволять йому боронити суспільного ладу. Премієр потвердив свої приречення, що рішуче перешкодить кожній акції, яка прямує до нарушення демократичних свобід краю. Коли йде про такі маніфестації як у Торгре і Мовтре премієр додав, що зробить усе, щоби вони не повторилися. Переведуть теж слідство, щоби вияснити, чи активні старшини теж беруть участь в акції Кроа де Фе та чи туристичні літаки Кроа де Фе, яких вживають для цілей пропаганди не підпомагає держава.

Вияснення премієра довели до деякого відпруження в політичних колах.

—o—

Дальші наради мін. Ідена в Римі.

РИМ, 26. ПАТ. Кола зближені до британської амбасади повідомляють, що темою італійсько-британських розмов був між іншим британсько-німецький морський договір. Мін. Іден зясував Мусолінієві погляд свого уряду на цю справу доказуючи, що цей договір не суперечить становищу, яке заняли великі держави у Стрезі. Мін. Іден підкреслив, що В. Британія бажає далі солідарно співпрацювати з державами згідно з устійненою програмою британсько-французької льондонської заяви з дня 3. лютого ц. р.

Мусоліні заявив, що теж бажає, щоб між великими державами вдержалась солідарність і щоб ці держави придержувались засад, які приняли в Стрезі. Британські кола сподіються, що розмови мін. Ідена в Римі і в Парижі влекшать скликати міжнародню морську конференцію, можливо до Льондону. Одночасно велись би переговори над летунським пактом. Назагал британські кола вдоволені з римської візити мін. Ідена. Підкреслюють, що головною метою цієї конференції було вияснити деякі морські й африканські справи.

ПАРИЖ, 26. 6. ПАТ. Авас повідомляє з Риму: В розмовах мін. Ідена з Мусолінієм обговорювали всі справи, які оголошено в льондонській британсько-французькій заяві з 3. лютого ц. р. крім справи повороту Німеччини до Ліґи Націй. Мусоліні висунув деякі застереження щодо східного пакту, але в засаді погодився на нього. Мусоліні підкреслив необхідність скорого підписання наддунайського пакту.

РИМ, 26. 6. ПАТ. Мін. Іден відбув нині передполуднем останню розмову зі Сувічем і пополудні виїхав до Парижа.

Звідомлення з праці

Краєвого Комітету Допомоги Жертвам Повені 1933 р. у Львові.

Комітет основано дня 15. липня 1933 р. на нараді представників українських громадських та культурно-освітніх установ. Комітет вибрав Діловий Комітет, який мав вести усі справи звязані з його агендами у такому складі: 1) о. Василь Лициняк — голова, інж. Микола Творидло — заст. голови. 3) інж. Юліян Мудрак — скарбник, 4) інж. д-р Евген Храпливий — секретар та члени: 5) д-р Володимир Загайкевич, 6) Марія Колтунюкова, 7) д-р Любомир Макарушка, 8) д-р Осип Філяс.

Головою і патроном цілого Комітету і його праці вибрано Ексцеленцію Преосв. Кир Івана Бучка.

Комітет вніс подання на приняття до відома його іствування до воєвідських урядів у Львові, Станиславові, Тернополі і Луцьку. Львівське воєвідство зареєструвало Комітет письмом Староства гродського В. Р. 43/174/33 з дня 13. вересня 1933. Воєвідство тернопільське не узглянило просьби Комітету і відмовило приняття до відома переводження збірок на його терені письмом В. В. 3/33 з дня 11. жовтня 1933. Станиславівське воєвідство також не приняло до відома праці Комітету на свому терені, а то письмом Р. О. 47/21 з дня 22. вересня 1933 та Р. О. 47/21 з дня 30. листопада 1933. Воєвідство волинське відмовило права збірок у свому районі письмом ВРР 6 з дня 1. грудня 1933.

Комітет зорганізував такі Повітові Комітети Допомоги Жертвам Повені в краю: Перемишль — голова д-р Володимир Загайкевич, Любачів — голова о. Михайло Гірняк. Жовква — голова о. Йосиф Галабарда, і Комарно — голова пос. Гринь Тершаковець. З тих Комітетів не проявив чинности Комітет у Любачові. Повітові Комітети в Галичі, Теребовлі, Стрию, Надвірній, Калуші, Рогатині, Збаражі і Косові, підготовані до праці не могли почати збіркової акції через відмовну відповідь дотичних воєвідських урядів, а Комітети в Галичі, Надвірній і в Калуші обмежились лише до розділу допомог, призначених Краєвим Комітетом.

Комітет зібрав відомости про шкоди від повені з 32 сіл у 14 повітах, яких запотребування на перебуття осені й зими заключалося в кwоті около 200 тисяч золотих.

На заклики Комітету надходили грошеві жертви, які Комітет льокував у „Центробанку", а крім того перевели збірки на ціль Комітету Повітові Комітети в Перемишлі і Жовкві, як також прийшли жертви зі Злучених Держав Півн. Америки і з Канади.

Загалом Комітет зібрав жертви такі:

Через „Центробанк"	2.032.50	зол.
і 136.82 ам. дол.	725.14	„
Через Укр. Щадницю в Перемишлі	235.95	„
Через „Сіл. Господар" у Львові збірка Вп. Брилинського з Форт Віліям Канада 43 ам. дол.	262.30	„
З відсотків наросло	17.35	„
Разом сума приходів	3.273.64	„

З цієї суми виплачено допомогу потерпівшим жертвам повені до розділу через Повітові

Комітети в Галичі	500.—	зол.
в Галичі, з призн. для Устя Зел.	100.—	„
в Комарні	400.—	„
в Косові	400.—	„
в Надвірній	450.—	„
в Калуші	200.—	„
в Калуші, з призн. для Медині	200.—	„
в Калуші з призн. для Довгого	100.—	„
Пос. Чукурові для розділу на Гуцульщину	600.—	„
Крім цього виплачено одну індивідуальну підмогу в сумі	15.—	„
Разом розділено запомог в сумі	2.965.—	зол.
на адміністраційні кошти видано	283.84	„
Разом сума видатків винесла	3.248.84	зол.

Порівнуючи суму видатків 3.248.84 зол. з сумою приходу 3.273.64 зол. лишається решта 24.80 зол., які передано до диспозиції Ревізійному Союзові Українських Кооператив на „Поміч Лемківщині".

На цьому зліквідовано праці Комітету.

ЗА ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ ДОП. ЖЕРТВАМ ПОВЕНІ 1933 Р.:

о. В. Лициняк вр. голова. — інж. Ю. Мудрак вр. скарбник. — Інж. д-р Е. Храпливий вр. секретар.

Мусоліні не піде на ніякі уступки в справі Абісинії.

РИМ, 26. 6. ПАТ. В дипльоматичних і пресових колах вислiди італійсько-британських розмов викликують живе зацікавлення з огляду на абісинські проблеми. Хоч італійські кола запевняли, що абісинська справа не буде темою нарад Мусолінія з мін. Іденом, офіційний комунікат ствердив, що цю справу порушував Мусоліні і мін. Іден. Здогадуються, що цю справу висунула В. Британія, як це потверджують британські кола. Мін. Іден не привіз зі собою ніяких конкретних пропозицій у цій справі. Тому одною з головних цілей візити мін. Ідена було довідатись про заміри Італії щодо Абісинії та підкреслення, що В. Британія не ставиться байдуже до таких намірів. Дотепер програма Італії в справі Абісинії не була ясно означена і тому В. Британія не могла заняти становища. Тепер по розмові мін. Ідена з Мусолінім британський уряд може як слід зясувати собі положення в східній Африці.

ПАРИЖ, 26. 6. ПАТ. В справі Абісинії Мусоліні говорив з великою щирістю, заявляючи, що ця справа мусить бути поладнана згідно з бажанням Італії в цілій ширині.

АНКАРА, 26. 6. ПАТ. Турецький уряд рішив, що тепер повинен мати свого представника в Абісинії і призначив почесним консулем Туреччини шарж д'афер з Александрії.

—o—

З організаційного руху.

Нарада членів УНДО в Заліщиках.

З ініціятиви голови Повітового Народнього Комітету УНДО в Заліщиках д-ра Романа Стефановича і б. колишнього сенатора Василя Баранника відбулася в неділю 23. червня ц. р. в Заліщиках нарада членів УНДО судової заліщицької округи, щоб обговорити актуальні політичні й організаційні справи. На референта запросили посла д-ра Степана Барана. В нараді, якій проводив д-р Р. Стефанович, взяла участь місцева інтелігенція, гурт селян з повіту і чотирьох священиків з повіту під проводом о. декана Фльорчука. З тлустецької судової округи не прибув ніхто, бо якраз тоді відбувалися збори „Сільського Господаря" в Тлустім. До того велика злива і буря в неділю вполудне перешкодила декому приїхати до Заліщик.

Пос. д-р Ст. Баран реферував про наше сучасне політичне положення у Польщі торкаючися при цьому і організаційних справ УНДО-а. Зокрема обговорив подрібно проекти виборчої ординації до сойму і сенату та спосіб переведення майбутніх виборів. Це викликало живе зацікавлення у присутніх, що після реферату обговорювали ще довго всякі можливі виборчі несподіванки. Самозрозуміло всі рішучо спротивились реформі виборчої ординації згідно з проектом ББ, бо вона фактично позбавляє наш нарід свобідно вибирати наше парляментарне заступництво до сойму, а зі сенату в дійсності виключає взагалі. На нараді рішили скликати ще другу нараду після жнив себто на першу половину серпня ц. р., щоб обговорити виборчі справи і наладнати якслід партійну організацію.

Довкола одного зїзду.

Як швидко втікає час, які зміни заводить як переіначує все свавільно, жорстоко — про те могли переконатися абітурієнти Академічної гімназії з 1900 року при нагоді свого товариського зїзду. У 1925 р. зїхалися вперше, тепер удруге. Тоді мали перед собою ще образ молодого цвіту, а тепер? Чуприна інеем припала, а лице — пощербилося, покарбувалося.

Та ту прикру дійсність накрила радість, коли ці поважні люди 20. ц. м. в будинку Академічної гамназії засіли на свої місця у лавках VIII-ої кляси. Перед ними на катедрі сів їх единий при житті ще вчитель, 86-літній Ізидор Громницький. На його особу всі дивилися тепер зі зрозумілим пієтизмом.

Всі, неначе застигли в ожиданні, як колись бувало, коли він мав відчитати вислід конференції, або „вирвати" когось до Горація або Антигони.

Він довго вдивлявся в пожовклі листи матуричного катальогу, принесеного з архіву шкільного. Перечитував абітурієнтів — усіх було тоді 57. Не всі тут знайшлися. Бракувало тих, що коло них з жалем довелося поставити хрестик і тих, що не пустила фізична перешкода.

„Років 35 тому — говорив достойний професор — як ми вас випустили з мурів шкільних у світ широкий, тай світ був дійсно широкий. Ворота високих шкіл стояли для всіх настіж, а хто їх скінчив, знаходив скоро працю в тому фаху, до якого приспособився. Нині є зовсім інакше, бо за той час зайшли великі зміни. Двері високих шкіл перед абітурієнтом замкнені, дістатися там може тільки мало хто. А як і скінчить і здобуде якийсь фах, все одно праці відповідної для себе не знайде...

Далі пригадував, що Академічна гімназія була колись у Народньому Домі, де нині нема вже її зовсім, — що змінилась урядова назва школи, — і що перед нашими дітьми стоїть безвиглядна будуччина безробіття.

Пізніше теперішній заступник директора гімназії при вул. Сапіги — Йосиф Назар, одночасно товариш зїзду, привитав зїзд. Від учасників зїзду промовляв д-р Я. Гординський, теж учитель тої гімназії, складав сердечний поклін старому заслуженому педагогові і подавав характеристику покійних членів учительського збору: І. Кокорудза, В. Білецького, о. Д. Дорожинського, Е. Харкевича, О. Калитовського, О. Савицького, П. Огоновського, І. Верхратського, Мандибура, Ф. Конарського.

Після спільної фотографії відправили у Волоській церкві товариші-священики з о. І. Луциком, шамбеляном, Службу Божу і панахиду за покійних учителів і товаришів.

*

В 1900 році було в Академічній гімназії два відділи восьмої кляси, разом учнів в обох 57. Половина абітурієнтів може і більше вибрала духовний стан. З тої другої половини 2 вибрало техніку, 8 фільософію, решта право. Зпоміж 57 вмерло 6 студентами університету. Нині не живе 12. Виемігрувало: до Бразилії 1, до Півн. Америки 2, на Рад. Україну 1. Яка їх доля — невідомо. Крім того на Закарпатській Україні живе і працює 2, у Відні 1. Позатим є ще 2, щодо яких нічого невідомо, де поділися, а 1 інвалід. Всі інші займають становища в Галичині, з тих деякі вже на емеритурі.

При нагоді того зїзду хочемо порушити одну занедбану справу. Академічна гімназія, як показує сама її назва, належить до найдавніших культурних установ у Галичині, навіть історія її не зовсім відома. На всякий спосіб це перша школа нашого національного відродження. Звідти вийшла головна лава нашої інтелігенції. Там працювали великі вчителі, не лиш люди науки, але і великі діячі. Для ширшого загалу постаті ті дуже мало відомі, а деякі просто пропадуть у забутті. Рік-річно відбуваються подібні зїзди тої гімназії, однак ніякої памятки не лишають вони по собі. Чиж не вказаним було би, аби вихованці Академічної гімназії в доказ вдячности для своїх учителів списали свої спогади про них?

Д-р Й. Пеленський.

Вистава
„Українського Народнього Мистецтва" у Познані.

Деякі голоси преси

Цьогорічний виступ Кооп. „Українське Народне Мистецтво" на торгах у Катовицях викликав широкий вдгомін у торговельній пресі. З огляду на важність розвитку нашого домашнього промислу наводимо декілька голосів цієї преси в перекладі:

„Газета Гандльова", з 14. червня 1935 (ч. 134) пише:

„Українське народне мистецтво репрезентують на торгах три стійки, з яких особливо одна заслуговує на спеціяльну увагу. Дуже обширна й репрезентаційна належить фірмі „Українське Народне Мистецтво", Львів, Ринок 39. Стійка „Українського Народнього Мистецтва" дає нам багату картину мистецького промислу Східної Малопольщі (!) Бачимо тут прегарно вишивані блюзки й суконки, обруси й серветки (виключно народні мотиви), деревляні тарілки й інкрустовані коробки, майстерно вибивані кораликами, пояски, палиці, килими, кошики, вкінці оригінальні керамічні вироби дуже вибагливих, нераз фантастичних форм. Є також великий вибір мальованих деревляних забавок. Стійка дуже гарна й незвичайно багата. Все, що нам дає народня творчість, повна фантазії й задумів, згромаджено на цій стійці в незвичайно умілому доборі. А стійку обслуговує гарна панночка типово української вроди, яка теж є подекуди живою виставою народнього мистецтва: волосся її перевязане покутським ґерданом, блюзка вишивана чудовими покутськими взорами".

Катовицький часопис „**Kupiec i Rzemieślnik**", ч. 24 з 7. червня:

„Особливу увагу всіх, що відвідують катовицькі торги, звертає в другій галі стійка пром. кооперативи „Українське Народне Мистецтво" зі Львова. Стійка має дуже високий рівень під оглядом скількости й якости експонатів. Бачимо тут усі ділянки домашнього промислу як дитячі забавки, ручні роботи, вишивані сукні, блюзки, бріджсети і настільники, завіски, портієри, килими, деревні вироби і кераміку.

Всі ці експонати домашнього промислу, в першу чергу вишивки сільських жінок відзначаються непересічним мистецьким рівнем під оглядом композиції взорів та добору колірів. Зберігаючи подрібну етнографічну вірність, всеж достосовуються вони до сучасних модерних вимог. Гуцульську різьбу репрезентують гарно інкрустовані деревні вироби, касетки, топірці, тарелі, ножі, оригінальні деревляні коралі та гудзики.

Народню кераміку заступають гончарські гуцульські вироби та вироби керамічної робітні „Око" у Львові, при вул. Потоцького 58, яка виробляє гончарські вироби гуцульські й полтавські, видержані в людовому стилю, під оглядом форми і барви та рослинної чи геометричної орнаментики.

В цілості велика стійка українського народнього мистецтва робить враження незвичайно естетичне. На кожному місці пізнати руку гарячих прихильників власного народнього мистецтва. Низькі ціни гарних і оригінальних експонатів придбали стійці загальне признання всіх відвідувачів".

„Газета Польска" з 28. травня: Вражає особливо багато представлений домашній промисл. Поміж іншими вибивається на перше місце велика і треба признати пропагандово добре продумана стійка Українського Народнього Мистецтва.

Як бачимо із вище наведених голосів преси, загальне відношення до українського народнього мистецтва на торгах в Катовицях було прихильне, хоч як нас інформують не забракло і тих, для яких назва „українське" є все ще червоною плахтою. Було кілька випадків навіть дуже некультурних політичних випадів із сторони відвідувачів із „Кресув".

Приняли виборчу ординацію до сойму.

ГОРЯЧИЙ ДЕНЬ У СОЙМІ.

ВАРШАВА, 26. 6. ПАТ. Вчора пополудні йшла далі дискусія над проектом виборчої ординації. Її хід такий: Пос. Жулавський (ППС) гостро критикував засади, на яких спирається виборча ординація. Опісля пос. *д-р Степан Біляк* склав заяву в імені Української Парляментарної Репрезентації, яку подаємо в цілости на іншому місці.

Пос. Темпка заявив, що проект не надається до дискусії. Пос. Бжезінський (НПР) заявив, що його клюб буде голосувати проти проекту. Пос. Міхалкевич (Стр. Хлоп.) каже, що всі повинні взяти участь у голосуванні. Пос. Ґотесштрайх (жид.) піддержує поправки, зголошені на комісії. Заявляє, що жидівський клюб буде голосувати проти проекту.

Пос. *М. Матчак* (укр. рад.) заявив, що українські селяни і робітники не згодяться на позбавлення їх політичних прав і заявляє, що українські посли радикали будуть голосувати проти проекту ББ, а зате голосуватимуть за проектом ППС. Якщо проект виборчої ординації ББ приймуть, тоді українські працюючі верстви не візьмуть участи у виборах.

Пос. Бітнер каже, що проект ББ суперечить конституції. Пос. Зенґер (нім.) заявив, що нова ординація не дає змоги німцям вибрати своє представництво. Тому німецькі посли будуть голосувати проти проекту. Пос. Доброх (люд.) заявив, що його клюб відкличеться до селянських мас, щоб здержалися від голосування.

Довшу промову в обороні проекту виборчої ординації виголосив пос. Цар. Полемізував з опозиційними послами. Енлецьких послів критикував за їх тактику постійної неґації. Гостро критикував теж проект виборчої ординації ППС.

По промові пос. Цара почалась подрібна дискусія. Промовляв ще цілий ряд послів.

ГОЛОСУВАННЯ НАД ПРОЕКТОМ ВИБОРЧОЇ ОРДИНАЦІЇ.

Нині відбулось голосування над проектом виборчої ординації. На вчорашньому засіданні склав посольське приречення новий комуністичний посол Калета, який увійшов до сойму на місце комуністичного посла Рожека. Пос. Станислав Стронський (енд.) зголосив формальний внесок, щоб сойм перейшов над проектом виборчої ординації ББ до денного порядку. В мотивах подав, що на основі цього проекту одна частина громадян головно маса має право тільки голосувати, друга частина, яка входить до виборчих колеґій, має право вибирати і голосувати. Заявляє, що

проект виборчої ординації суперечить конституції, бо перекреслює засаду тайности виборів і передає право устійнювати кандидатів територіяльним і господарським самоуправним установам та відбирає право голосування тим громадянам, які не вміють ні читати ні писати.

В голосуванні внесок пос. Стронського відкинули, голосами ББ. Зчерги приступлено до голосування над проектом виборчої ординації до сойму, який зголосили посли з ППС. На 320 голосів 70 голосувало за проектом, 214 проти проекту, 34 послів віддало білі картки. Це були нілецькі посли.

Опісля почалось поіменне голосування над проектом виборчої ординації ББ. Всі поправки, крім одної пос. Мадейського з ББ, відкинули голосами послів ББ. В голосуванні взяло участь 336 послів, дві картки були неважні. За проектом голосувало 227 послів проти проекту 114 послів. З цього виходить, що в соймі не було понад 100 послів.

Після того пос. Подоський почав реферувати проект виборчої ординації до сенату.

Події на Волині.

Підчас загальної дискусії над виборчою ординацією у вівторок вечором прийшло до бурхливого інциденту в часі промови комуністичного посла Розенберга. Промовець не говорив у справі виб. ординації, тільки про події на Волині. Колиж пос. Розенберг не послухав маршала і говорив далі про випадки на Волині, маршал сойму приказав вісьмом сторожам усунути посла з трибуни.

Хто виграв?

Льоси найбільших виграних I-ої кляси 33 Державної Льотерії рішилися дня 24. п. м. Виграна 100.000 зол. впала в одній з варшавських колектур на ч. 27.573.

Половина цієї суми помандрує до Седлец бо власником двох чверток є один з тамошніх лікарів. Другою половиною поділяться мешканці столиці: п. Ч. Б., урядовець одної технічної фірми і п. Т., кельнер.

Цього самого дня 50.000 впало на ч. 67.790, продане також в одній з варшавських колектур, одначе власниками є мешканці Радома.

Тягнення II-ої кляси починається дня 16. липня п. р. Воно має багато великих виграних, а саме: дві по 100.000 зол., тільки само по 50.000 і 20.000 зол., девять по 10.000 зол., тощо.

Пригадуємо, що плян 33-ої Льотерії поза тягненням в звичайних чотирьох клясах, передбачує ще додаткове різдвяне тягнення.

НОВИНКИ

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів, Хорущини 3, поручає: коцдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє коцдри по 5 золотих, матераци по 7 зол.** 639 84-100

— **Мясарні Центросоюзу у Львові,** Ринок ч. 2, Жовківська ч. 178, Личаківська ч. 50. 24-30

— **Звичайні Заг. Збори Вид. Кооперативи „Червона Калина“** відбудуться в пятницю 28. і. м. в год. 5. попол. в домівці т-ва „Молода Громада“, у Львові при вул. Косцюшка ч. 1а. До громадної участи запрошує членів **Надзірна Рада.** 1792

— **Українська Порадня для вибору звання при Рідній Школі у Львові,** вул. Словацького 14, відчинена для сторін до 5. липня ц. р. По вакаціях Порадня буде уділяти інформацій та переводити досліди від 16. серпня ц. р. в годинах від 10—13. кожного будня і крім того кожного вівтірка і пятниці в пополудневих годинах від 3—5. На письменні інформації треба долучити значок за 50 сот.

— **З Українського Лікарського Товариства.** В пятницю 28. червня в год. 19. відбудеться у домівці Т-ва при вул. Підвальня 7/I. відчит д-ра Я. Малиса: Апендицит. (Продовження).

— **Матура в Малій Семинарії у Львові.** Іспит зрілости зложили: Бий Роман, Билинкевич Киприян, Боба Осип, Ванджура Олекса, Винник Петро, Вудкевич Іван, Гаргачук Кост., Гривнак Волод., Ґавдуник Богдан, Ґашпар Антін, Думич Микола, Ілик Дмитро, Калиневич Іларіон, Канцірук Василь, Карпа Дмитро, Карпин Іван, Ковальчук Петро, Ковч Сергій, Когутяк Нестор, Козачок Осип, Комарницький Ярослав, Копач Роман, Котис Юрій, Кошик Іван, Кузич Богдан, Кухар Теодор, Лашків Омелян, Левицький Юрій, Лобар Андрій, Ляшкевич Єронім, Малюца Степан, Масляк Роман, Мельник Андрій, Мельничук Антоній, Неспяк Степан, Павликевич Евген, Пилипчук Іван, Плакида Роман, Поперечний Дмитро, Процик Теофан, Процюк Володимир, Романовський Віктор, Симонюк Теодор, Собашек Іларіон, Соколовський Юрій, Сорока Петро, Ставничий Методій, Степишин Богдан, Стиранка Михайло, Фаляш Мирослав, Фльорчук Кост., Хомяк Олександ., Цап Степан, Черній Методій, Чучман Іван, Шавель Микола, Шавель Петро, Штогринець Микола, Шумило Волод., Яворський Богдан і Яцишин Іван. Не допущено до матури 9, репробованих 8. Всіх абітурієнтів було 86.

— **Іспит зрілости** в приватній учительській жіночій семинарії „Рідної Школи“ в Самборі відбувся в днях 21—24. червня ц. р. під проводом Й. Ястшембського, дир. держ. учит. семинарії в Самборі. Іспит зрілости зложили: Олександра Букківна, Михайлина Червецька, Осипа Ластович-Чуловська, Анна Футала, Любомира Гадівна, Іванна Ґосцінська, Вікторія Глухівська, Мальвіна Іванейко, Марія Пишкевич-Яворська, Ізабеля Кацан, Марія Штокайло-Кульчицька, Ольга Мицаківна, Ольса Сьокалівна, Марія Скибакевич, Марія Сприс, Олена Стебельська, Марія Стециківна, Павлина Тхориківна, Олена Телещуківна, Юлія Темниківна, Марія Каганович-Турянська, Іванна Радикевич-Винницька. До іспиту зголосилося 26 кандидаток, з того диплом одержало 22, відступила від іспиту 1, репробовано 3.

— **На будову Українського Дому у Празі.** Закликаємо всіх читачів „Діла“ складати пожертви на Український Дім у Празі. Музей Визвольної Боротьби України довершив у цьому році перше десятиліття своєї діяльности. Обовязком усього українського громадянства є підтримати цю нашу національну установу щедрими пожертвами на будову Українського Дому в Празі. Хто скільки може, але в 1935 р. всі дадуть Музеєві ВБУ ювилейний дар. Гроші посилати на адресу директора Музею проф. Д. Антоновича: **Prof. D. Antonowyč, Praha - Nusle 245, Czechoslovakia.**

— **Перебудова львівських вулиць.** Львівський магістрат рішив розпочати перебудову вулиці Казимира Великого (досі Казимирівської) коштом пів міліона зол. Буде це доповненням дорогових робіт, виконаних уже в продовженні цієї вулиці у двох напрямах, а саме вулиць Городецької і горішньої Янівської. Залишається ще докінчення перебудови долішньої вулиці Янівської, що не має порядних хідників і загрожена похилими стовпами здовш військових магазинів. Одночасно рішено перебудувати вул. Ягайлонську та частину вул. 29. Листопада (на відтинку від вул. На Байки до вул. Шимоновичів).

— **Гостре стріляння на Замарстинові.** В днях від 1—31. липня з виїмком святочних днів будуть відбуватися вправи в гострому стрілянні на терені військової стрільниці. Загрожений терен буде обставлений охоронними стійками, що остерігатимуть прохожих.

— **Зїзд власників кін** з трьох східно-галицьких воєвідств відбувся 25. ц. м. у Львові. Обговорено низку організаційних справ, податкових, зміну статута. Гарячу дискусію викликала справа оплат на Червоний Хрест і фонд праці та високих цін за фільми. Рішено відповідні резолюції.

— **Львівська хроніка.** У ставку біля млина Гома при вул. Янівській втопився в часі купелі якийсь мужчина, що міг мати коло 25 літ. Заки прибігли люди, хтось украв одяг топільника, полишений на березі. — На узгірях біля Вульки вживав сонішної купелі вояк 52 п. п. Ян Мос. Коли при цьому заснув, хтось украв йому військову блюзу з документами. — Те саме трапилося Марії Саморанській, якій вкрадено частину гардероби з ріжними річами. — Поліцай приарештував на вул. Замкненій на Замарстинові Яр. Волянського, що ніс крадені дошки. Коли Волянський хотів утікати, поліцай пострілив його в ногу. — Шиманська Олександра з вул. Малаховського ч. 1. найшла великий цвях у хлібі, купленому з пекарні Табачинського. — Суд засудив повитуху Катерину Журило на рік вязниці за це, що перевела на пацієнтці недозволену операцію, після чого пацієнтка померла.— У ПКО при вул. 3-го Мая міжнародній злодій з Лодзі Бол. Ґжибович украв 5.000 зол. приватному службовцеві Ізр. Дахсові. Злодія зловили.

— **Краєва хроніка.** У Коломиї шкільна влада хоче утворити середню технічну школу для столярів. — В окружному суді в Тернополі запав присуд на Макса Тененбавма й Ем. Лявера за фальшування монет. Перший дістав 5 літ вязниці, другий 4, обом відібрали громадянські права на 10 літ і мають звернути судові кошти. — Міська управа в Тернополі скасувала побирання копиткових оплат від вїзду до міста.

— **Грім розсадив гранату.** В одному селі коло Білостоку вдарив грім у коршму і спричинив вибух артилерійського стрільна, яке зберіг собі на памятку зі світової війни власник дому. Дві особи згинули. Повстала пожежа, що перекинулася на сусідні загороди і знищила 21 будинків.

— **Градова буря** перейшла над частиною повіту Красностав і знищила засіви в громадах Сінниця Рожана, Сінниця Королівська, Воли Сінницька і Бараки. Знищено теж кільканацять будинків, при чому згинуло кількадесять коней, коров і інших домових звірят. Збіже знищене на 40 до 100 проц.

— **Гадюка в дарунку.** Приватна урядничка в Познані, Янина Н. одержала на іменини кілька пакетів з дарунками. Коли отворила один із них, крикнула з жаху і зімліла. В пачці була гадюка, що вилізла швидко на верх і задержалася в сукні. Гадюку вбили, а за надавцем пачки глядає поліція.

— **Комунікація з Румунією без віз і митних оплат.** В Букарешті підписано порозуміння між управою польських державних залізниць і генеральною дирекцією румунських залізниць. Устійнено умовини, на яких буде орухомлена в найближчому часі особова і багажова комунікація, а також пересилка поспішних і звичайних посилок без митних віз і оплат, тільки на основі залізничих тариф між Кутами і рештою Польщі крізь Снятин-Залуче. Порозуміння уможливить комунікацію Польщі з Румунією в місцевости Кути-Вижниця після вибудування мосту на Черемоші.

—**Спека в Европі.** В цілій Европі та европейській Росії панують від кількох днів великі спеки. В Берліні доходить температура до 35 ст. Ц. Те саме у Варшаві, де вчора стверджено 42 випадки занедужань від сонішного удару. У Львові спека доходить до 35 ст. в тіні. Метеорольогічне бюро в Ленінграді заповідає, що спека потреває до 27. ц. м., причому в ріжних сторонах будуть бурі з електричними виладуваннями. Навіть у скандинавських краях панує незвичайно висока температура.

— **Вістки з Канади.** Ювилейне королівське відзначення з приводу 25-ліття панування англійського короля Юрія V одержали українці в Канаді: епископ Василь Ладика, сестра Гертруда із збору СС. Служебниць, головна норса в українському шпиталі в Мондері, домініяльний посол Михайло Лучкович і посли до провінціональних парляментів: в Альберті — пп. Миськів і Горецький, у Саскачевані д-р Драган, у Манітобі пп. Бачинський і Григорчук. — На медичному виділі Квінгс-університету осягнули докторати медицини три українці: Михайло Тюхтій з Гамільтону, Петро Венгер із Форт Віліяму і Ярослав Яремій з Канори Саск.

— **Жахлива летунська катастрофа** склалася біля Панами. На летовищі Меделін зударився літак, у якому находилася аргентинська оперова група, з іншим літаком що осідав. Оба літаки впали у вогні на землю. Наслідки зудару були страшні. Згинуло 17 осіб, між ними й славний аргентинський тенор і фільмовий актор Гардель. Погиб теж колюмбійський летун Ернесто Сампер, званий колюмбійським Ліндбергом.

— **Катастрофальна пожежа ліса.** В лісі біля Біфор (в північній частині стейту Кароліна) вибухла пожежа, якої жертвою впало коло десять тисяч чапель. Ці птиці, що доставляють знаменитих раєрів, перебували тут в охоронному резерваті. Згоріли коло 8.000 молодих та їхні родичі. Пожежа знищила крім того великі простори ліса. Вогонь спричинив робітник, що кинув необережно недокурок у суху траву.

— **Господарка Катерини II.** В давній літній резиденції російських царів, Петергофі, відкрили виставу історичних документів, що ілюструють буджет царів. Показується, що найбільший буджет царського двору припадав на часи цариці Катерини II. Видавано річно поверх три міліони золотих рублів, не числячи наглих видатків цариці. Велику позицію в цьому буджеті робили дарунки для її фаворитів. Катерина II. давала нераз своїм любимцям по 50 тисяч рублів золотом.

— **Сова в обороні гнізда.** Навіть сова має право на свій дім і боронить цього права завзято. Цієї правди дізнався 15-літній Ріхард Клеменсен, що виліз на дерево, щоби заглянути в родинне життя сови в її гнізді. Сова тому спротивилася, а коли хлопець хотів її зловити, вона дзьобнула його в око. Його відставили до шпиталю, де лікарі ствердили, що око страчене на все.

— **Ріжні вістки.** У Вильні повісився бідний [illegible] кар Владислав Юрґелянець, одержавши з м[illegible] страту наказ заплатити податок у висоті 8 зол. — В Ташкенті, Магніторську й Орші склалися три смертні випадки [illegible] скаку з літаків.

— **Голівуд і веснянки.** Тисячні маси читачок і читачів „Кіна" дізналися зі здивуванням, що всіми любленя гарна артистка Голівуду Мирна Льой має веснянки, що лице цієї прегарної „зірниці" є покрите золотими цяточками. Вона приневолена дбайливо плекати своє лице перед знимками, щоби закрити цю погану недостачу лиця перед оком критичного глядача. Отже і гордого Голівуду не оминула ця нова часна пошесть гарних жінок. Веснянки є страхітливою зморою для тисячів тих, що спрагнені соняшних купелів, а мусять закриватися парасолькою перед убивчим для вроди, а таким пожаданим для здоровля жалом ультрафіолетових соняшних проміннів. В останньому часі стверджують косметичні інститути значний процентовий спад осіб з веснянками. Чому це приписати? Отже новітня медицина й хемія, які стоять на послугах модерної й доцільної косметики, найшли чимало косметичних охоронних засобів, серед яких на перший плян виступає „крем і мило Лешніцера" красний виріб відомої фірми Аптикар Дранч і С-ка в Бельску, які можна дістати в усіх аптиках і дрогеріях. — Неодна з гарних читачок „Кіна", що вживає цього успішного засобу подумає про гарну Мирну Льой, що на її місці знала би що робити, щоби зберегти себе перед веснянками.

— **Дитячі недуги.** В дитячих клініках уживають природної гіркої води **„Franciszka - Józefa"** вже при малому, але впертому запорі з добродійним успіхом.

З кіна.

Кіно „Паляс": „НЕВПІЙМАНИЙ".

Перерібка з кримінального роману Едґара Воллеса, що мав хист вигадувати неймовірні конфлікти злочинців з поліцією ще й такі заплутані справи, над якими можна годинами ломити собі голову, не відгадавши правильної розвязки. Чому той таємний герой цієї несамовитої історії взяв на себе ролю такого месника, що вбиває навіть сторонніх людей із гріхами на совісти? — ніхто з нас не питається, бо і так має цілий клубок фактів і цілу галерію типів, між якими блукає таємною тінню — „невпійманий". Цей клубок добре замотаний, деякі з зведених типів навіть цікаві. У головній ролі славний Фріц Расп, що вміє наводити страх на глядача і сам уміє чудово боятись. Одні беруть із собою на літнище до валізки кілька томів Воллеса, щоб не мучитись мудрими книжками, інші мучаться над такими шарадами у місті в кіні.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Четвер, 27. VI. год. 8 веч. „Школа податників".

Пятниця, 28. VI. год. 8 веч. „Школа податників".

Театр Ріжнородностей.

Нечинний.

Кіна.

АДРІЯ: „Долина тривоги", „Страшна ніч у Зоо".

АПОЛЬО: „Фраскіта".

АТЛЯНТИК: „Гармонія" (большевицька муз. комедія) „Світ залюблений" (амер. комедія).

ВАНДА: „Пісня пісень", та „Зле кохана!"

ҐРАЖИНА: „Мушу бути молодий".

КАСІНО: „Я збіглець" (Павло Муні).

КОЛІСЕЙ: „Вбивство в Трінідаді", ревія „Останній раз бачимо вас!".

КОПЕРНИК: „Нічне життя богів" та „Добра ворожка".

МАРУСЕНЬКА: „Поворот Франкенштайна" та „Марнотравний син".

МІРАЖ: „Весняна парада" з Фр. Ґаль.

МУЗА: „Біді люди", „Все жарт".

ПАКС: „Голгофта".

ПАЛЯС: „Несхопний" (на осн. Ед. Волеса), „Людина без лиця".

ПАН: „Любовна мрія" („Leise flehen meine Lieder").

РАЙ: „Азбука кохання" з Димшою та Круковським.

СВІТ: Нечинний.

СОНЦЕ: Збещещена" та ревія.

СТИЛЕВЕ: „Пані і шофер" та ревія Володінського.

УТІХА: „На дні Океану" та ревія.

ХИМЕРА. „Всі люди є ворогами".

Закордонне радіо.

Четвер, 27. червня 1935.

Відень (506,8) 17·25 Невідомий Верді (спів), 20·00 Симф. концерт, 21·30 Сонати на віольонч. і форт., 22·30 Нар. пісні, **Прага** (470,2) 11·05 Сальон. музика, 21·15 Концерт, у прогр. Симфонія ч. 1. ц-моль Ірака, **Копенгаґен** (255,1) 16·25, 21·35 Данські та сканд. пісні, **Лягті** (1807) 19·20 Спів, **Париж** (1648) 20·45 „Бенвенуто Челіні" оп. Берліоза, **Атльона** (531) 20·45 Спів, **Білгород** (437,3) 17·00 Пісоньки, **Ковно** (1935) 21·00 Музика, пісоньки, **Берлін** (356,7) 16·00 Оперeткові пісоньки, 16·30 Молоді композитори, 19·20 Шуманові пісні, **Кенігсвустерґавзен** (1571) 17·40 Соната на віольонч. і форт. Ґріґа, **Кельн** (455,9) 20·10 Бетовенівський фестіваль, **Мінхен** (405,4) 19·00 Мельодії Швабії, 20·10 Оп. фрагменти, **Ленінград** (1224) 21·00 **Українські пісні**, **Будапешт** (550,5) 13·30 Циг. орх., 19·10 Скрипка, 22·00 Концерт, **Мілано** (221,2) 17·05 Вок. концерт, 20·50 Орх. концерт, **Палермо** (531) 20·45 „Блакитний мазур" оп. Леґара, **Рим** (420,8) 17·05 Вок.-інстр. концерт, 20·50 „Лякоре медіко" оп. Вольф-Ферарія.

Пятниця, 28. червня 1935.

Відень (506,8) 12·00, 13·10 Концерт, 14·00 Спів, 17·20 Суч. пісні на жін. хор, 19·30 Вінер Зенґеркнабен, **Брно** (325,4) 16·10 Діт. хор, **Кошиці** (259,1) 16·30 Мадярська музика, **Прага** (470,2) 12·30 Легка музика, 21·45 „Казки" на альт і форт. Шумана, 22·30 Югосл. пісні, **Париж** (1648) 20·00, 20·45 Концерт, **Атльона** (531) 20·45 Спів, **Білгород** (437,3) 22·20 Патріотичні пісоньки, **Рига** (514,6) 19·05 Лотиська музика, спів, **Берлін** (356,7) 14·15 Легка музика, 17·00 Концерт, **Кенігсвустерґавзен** (1571) 14·00 Від 2—3 весело на світі, **Кельн** (455,9) 20·15 Нар. пісні, 21·30 Славні оп. арії, **Будапешт** (550,5) 21·00 Давня музика на давніх інструментах, Базілідес спів, 22·20 Циг. музика, **Мілано** (221,2) 11·30 Легка музика, 22·00 Камер. концерт, **Рим** (420,8) 17·05 Солісти (муз., сп.), 20·50 Одноактівка Піранделя, 21·20 Вок. концерт.

Ширіть наш часопис!

Львівське радіо.

Четвер, 27. червня 1935.

6·30 Ранішня авд., 8·25 Практ. вказівки, 11·57 Сиґнал часу, 12·03 Метеорольоґ. вістки, 12·05 Полудн. денник, 12·15 Комічна опера з гр. пл., 13·00 Хвилинка для жінок, 13·30, 15·30 Легка музика з гр. пл., 15·15 Біржа, 15·25 Експорт, 15·30 Музика з гр. пл., 16·00 Для дітей: „Про бабусю Єву, дідуся та черешню, 16·50 „Мандрівка Іванни" Шельбурґ-Заремби, 17·00 Концерт орх., 18·00 Большевицька держава праці (про книжку И. Медзінської), 18·15 Пісні в вик. хору, 18·30 Ярослав учора й нині, 18·40 Сільва рерум, мист. життя, 18·40 Спів (Слеповрон-Сонеедзька сопр.) у супр. форт., 19·15 Реклям. концерт, 19·30 Авд.: Прелюдії та фуґи С. Баха (гр. пл.), 20·00 Театр. фейлетон, 20·10 Концерт орх. 20·45 Веч. денник, 20·55 Образці з давньої та суч. Польщі, 21·00 Концерт симф. орх., спів, 21·30 Театр Уяви: „Паруси на вітер" Рихлінського, 22·00, 22·06 Спорт. вістки, 22·10 Концерт малої орх.

Пятниця, 28. червня 1935.

6·30 Ранішня авд., 8·25 Практ. вказівки, 11·57 Сиґнал часу, 12·03 Метеорольоґ. вістки, 12·05 Полудн. денник, 12·15 Концерт, 13·00 Хвилинка для жінок, 13·05 Камер. орхестра, 13·30 З ринку праці, 13·35 Відізд на каюкову прогульку, 15·15 Біржа, 15·25 Експорт, 15·30 Вальси в віртуоз. форт. транскрипціях, 16·00 Що пити в літі, 16·15 Авд. для хорих, концерт, 16·35 Гутірка для хорих, 16·50 „Мандрівка Іванни" Шельбурґ-Заремба, 17·00 Вес. авд.: Остання подорож самоваром, 17·30 Концерт орх., 18·00 Ґдиня в порівнаннях, 18·15 Авд., спів, 18·30 Листи та програми, 18·40 Сусп. хвилинка тур. т-за, 18·45 Музика з гр. пл., 19·15 Реклям. концерт, 19·30 Спів у супр. форт., 19·50 Акт. монольоґ, 20·00 Фейл. „Ах, ці нерви!", 20·10 Словно-муз. авд. „Бетовенове кохання", 20·45 Веч. денник, 20·55 Образці з життя давньої та суч. Польщі, 21·00 Концерт орх., 22·00, 22·06 Спорт. вістки, 22·10, 23·05 Легка й сал. музика з гр. пл.

БІРЖА.

Гроші.

Долар у Львові у приватних оборотах 5·25—5·27 зол.

Нім. марка 1·75—1·85, фр. франки 34·90—35·00, шв. франки 172·50—173·50, фунти стерлінґи 26·00—26·20, австр. шілінґи 98·00 — 101, чеські корони 22·00—22·25, рум. леви 30·00—32·00, ліри 42·00—44·00.

Золото: Долари 9·18—9·20, Франки фр. 34·80—35·60, Дукати 83·00—84·00, Корони 37·00—37·50, Рублі 4·75 — 4·85, 1 гр. зол. 5·924.

Срібло: Корони австр. 0·34, Рублі 1·50, Фльорени 0·85, 1 гр. ср. 0·07—0·08.

Заставні листи.

4 1/2 проц. дол. Т. К. З. 43·00—44·00, 5 проц. дол. Б. Г. 51·00—53·00, 4 проц. Зол. Б. Г. 43·00—44·50, 4 1/2 проц. Зол. Б. Г. 46·00—48·00, 4 1/2 проц. Ком. Б. Кр. 52·00—55·00, 4 проц. Б. Г. К. 61·00—64·00, 4 1/2 проц. Б. Г. К. 62·00—35·00, 4 проц. позичка м. Львова 46·00—47·50.

Преміївки.

Доларівки 52·50—54·00, Інвестиційна 04·00—107·50, Будівельна 42·00—44·00.

ЗБІЖЕ.

Ціни паритас Підволочиська, льоко Львів

	Підволочиська від — до	Львів від — до
Пшениця одноц.	16·50—16·75	18·00—18·25
Пшениця збірна	15·50—15·75	17·00—17·25
Жито одноціле	13·25—13·50	15·25—15·50
Жито збірне	12·75—13·00	14·75—15·00
Ячмінь одноцілий	13·25—13·50	
Ячмінь на мливо	12·75—13·00	14·75—15·00
Кукурудза краєва	19·50—20·00	
Гречка на мливо	17·25—17·50	
Льон	40·00—42·00	
Крупи гречані	30·50—31·50	
Мука пш. I. А.	30·00—30·50	
Мука пш. I. Б.	28·00—28·05	
Мука пш. I. Ц.	26·00—26·50	
Мука пш. I. Д.	25·25—25·75	
Мука пш. II. А.	23·00—23·50	
Мука пш. II. Ц.	23·50—23·75	
Висівки житні	7·00— 7·25	7·50— 7·75
Висівки пшен. гр.	7·00— 7·25	
Висівки пшен. сер.	6·75— 7·00	
Висівки пш. мілкі	8·75— 9·00	
Висівки ячмінні	6·50— 7·00	

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 26. червня ц. р. кооператива платив за: льоко Львів.

1 кг. масла дес.	2·10 зол.
1 кг. масла ексорт.	2·15 „
1 л. сметани	0·60 „
1 к. яєць	2·60 „

Цін на молоко не ставить.

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 24 сот.

Тенденція на масло і яйця сильна, на молоко і сметану вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 26 VI. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курята від 50 дкг.	за 1 кг.	1·00 зол.
Мол. одпор. кури I. кл.	„	0·80 „
Пантарки	„	1·30 „

Птицю приймає в скількости визначеного приділу для кожного доставця.

Когутів, качок, гусей, індичок та індиків з огляду на кінець сезону не приймає.

ОПОВІСТКИ.

Замісць квітів на могилу бл. п. Валерії Ґорчинської складає учительський збір дівочої школи ім. Шевченка 21 зол. на дожилювання дітей на львівських півоселях.

ДО ВІДОМА

Українських Приватних Службовиків членів „СУПРУГА".

Доводимо до відома Ш. Товаришів, членів „СУПРУГА", що Дирекція живця „ЧЕРЧЕ" погодилася на прохання Президії „СУПРУГА" й обіцяла дати знижки на лічення в „ЧЕРЧІ" тим Товаришам (-кам)-членам нашої організації, що викажуться відповідною посвідкою „СУПРУГА".

Ті Товариші (-ки), що хотіли би скористати зі знижених цін на лікування в „ЧЕРЧІ", зволять перед виїздом узяти в бюрі „СУПРУГА" відповідну посвідку.

Заінтересовані обовязані подати свою останню місячну платню й родинний стан (скількість членів родини).

Президія Головної Ради „СУПРУГА"

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10